

7. neděle velikonoční rok C (2025)

1. čtení – Sk 7,55-60

Vidím Syna člověka, jak stojí po Boží pravici.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Štěpán, plný Ducha Svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: „Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědkové si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže - jmenoval se Šavel. Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Klesl pak na kolena a hlasitě zvolal: „Pane, nepřičítej jim tento hřích.“ A po těchto slovech skončil.

Mezizpěv – Žl 97,1+2b.6+7c.9

Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.

Nebo: *Aleluja.*

Hospodin kraluje, ať zajásá země,
ať se radují četné ostrovy!
Spravedlnost a právo jsou základem jeho trůnu.

Nebesa hlásají jeho spravedlnost
a všechny národy vidí jeho slávu,
všichni bohové se mu koří.

Neboť ty, Hospodine, jsi povznesen nad celou zemí,
svrchovaně vynikáš nade všemi bohy.

2. čtení – Zj 22,12-14.16-17.20

Přijď, Pane Ježíši!

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a branami vstoupí do města. Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, abych vám svědčil o tom, co se týká církevních obcí. Já jsem výhonek (z Davidova kořene) a Davidův potomek, zářivá jitřní hvězda.“ Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žízní, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. Ten, kdo to dosvědčuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Zpěv před evangeliem – Jan 14,18; 16,22

Aleluja. Nenechám vás sirotky, praví Pán, jdu a zase k vám přijdu a vaše srdce se bude radovat. Aleluja.

Evangelium – Jan 17,20-26

Ať všichni jsou jedno!

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

Bud'me bratry, ne jen známými

„Dal jsem jim poznat Tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“ (Jan 17,26)

Drazí bratři a sestry,
slova, která jsme dnes slyšeli z úst Pána Ježíše, nejsou jen krásnou modlitbou. Jsou výzvou. Jsou prosbou Božího Syna, která směřuje i k nám:

„Aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich, a já abych byl v nich.“

To je touha samotného Boha!

A přece – kolik z nás ji slyší jen jako poetická slova, ideál, který se v našem světě těžko naplňuje. Vždyť dobře víme: často žijeme vedle sebe, ale ne spolu. Máme sousedy, ale nemáme bratry. Máme známé, ale málo přátel. A tak si povzdychneme: „Bylo by krásné, kdyby... Ale realita je jiná.“

A přitom to není sen – to je Ježíšova vůle!

Ježíš nám dnes připomíná, že Bůh není jen daleko v nebi. On chce být v **nás**. A jak se to pozná? Podle lásky. Ne podle emocí, ale podle postoje, podle skutků.

Ježíš po nás nechce, abychom se všichni měli rádi jako nejlepší přátelé. Ale prikazuje nám něco hlubšího – **abychom se k sobě chovali jako bratři**. A bratři si přece nevybíráme. Nejsou podle vkusu, podle nálady. Jsou nám dáni. A právě tak nám byli dáni i lidé kolem nás. V rodině, v práci, ve farnosti, ve společnosti.

Bratrství není možnost. Je to povolání. Je to úkol.

A co nám v tom bratrství nejvíc brání?

Dvě věci: **nedůvěra a závist**.

Kolik nedůvěry je dnes mezi lidmi! Podezíráme se navzájem. Kolikrát místo dialogu nastupuje mlčení, místo porozumění přichází odsudek. Utíkáme do své ulity, říkáme si: „Nejlepší je s nikým se nebavit, do

ničeho se nemíchat.“ Ale to není křesťanský postoj. To není duch Ježíšův.

A pak je tu závist – tichý jed, který rozkládá vztahy, přátelství, společenství.

Ale, bratři a sestry – **kdo zná svou hodnotu v Božích očích, ten nezávidí!**

Kdo ví, že je Bohem milován, že má darované schopnosti a životní poslání, ten se nemusí srovnávat s druhými. Místo závisti roste vděčnost.

Podívejme se na Ježíše. Sedí u stolu se svými apoštoly. A je tam i Jidáš. Ano – i Jidáš tam má své místo. A Ježíš ho nevyhazuje. Neponižuje ho. Ani na něj neukazuje prstem. Ví, kdo je Jidáš, a přesto říká ostatním: **„Milujte se navzájem. Buďte bratři.“**

To je výzva i pro nás: žít v tomto světě, kde dobro a zlo rostou vedle sebe, a přesto **volit dobro, volit lásku, volit bratrství.**

A nezapomínejme – Boží slovo nás varuje: vše, co říkáme do ucha, bude jednou slyšeno veřejně. Vše, co konáme ve skrytu, bude odhaleno. Proto nežijme dvojí život. Nežijme jinak doma, jinak mezi lidmi, jinak v kostele. Buďme pravdiví. Buďme opravdoví. **Buďme světlem.**

A když někdy zahlédneme Jidáše – ať už v druhých, nebo v sobě – máme dvě možnosti. Buď se postavit jako farizeus a říct: „*Děkuji Ti, Bože, že nejsem jako on.*“

Anebo s pokorou říct: „*Pane, nejsem to já?*“

Ježíš nás dnes volá k rozhodnutí.

Ne k dokonalosti. Ale k pravdivosti. K ochotě žít s druhými jako bratři.

Neodmítejme to. Nezůstávejme v uzavřenosti. Nebojme se lidí.

Láska Kristova v nás – to je ten největší dar. A my jsme dnes pozváni, abychom ten dar nesli dál.

Prosme o to společně:

Pane Ježíši, nauč nás žít jako bratři. Pomož nám překonat závist, podezření, lhostejnost. Dej, ať si mezi lidmi najdeme dobré přátele. A ať Tvoje láska je v nás – viditelná, konkrétní, pravdivá. Amen.